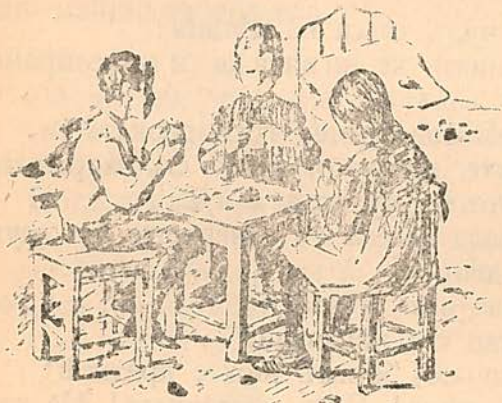

излѣзли? Вънѣ е студено — ще изстинатъ. Сигуръ сж се скрили...

Слугинята прѣминала съ Славча въ ржцѣ въ столовата, гостната и отворила вратата на дѣтската.

Тамъ били тритѣ дѣца. Сѣднали на дървени низки столчета около дървена масичка и си работятъ.

Слугинята по-искала да ги похвали гдѣто сж седнали така и тихичко си работятъ, но като видѣла работата имъ, плѣс-нала съ ржцѣ и ахнала:

— Боже! Какво правите вие?!..

— Моделираме.

Ржцѣтѣ имъ били изцапани съ глина, колѣнѣтѣ — съ глина, обущата — съ глина, на пода — глина, по столоветѣ — глина, даже и на единъ креватъ били изожени парчета глина.

— Та вие сте полудѣли! — завикала слугинята. — Изцапали, измачкали и измърсили всичко въ стаята! Безсрамници!

— Та ние си работимъ, моделираме си, — казалъ по-голѣмиятъ, Борисъ, ученикъ отъ четвърто отдѣ-ление. Насъ въ училище ни учатъ да моделираме съ глина... Я, погледни, азъ измоделирахъ гжба!

— Безобразникъ си и нищо! Мръсникъ! Какво ще правя сега? Какво ще каже госпожата, като дойде? Трѣбва да се мие пода. Трѣбва да се съблѣчете и дрехитѣ ви да пера... Господи, Боже!..

— Мама ни позволи, обадилъ се Борисъ.

— Мама ни позволи, мама ни позволи! — потвърдили Кольо и Анка, на която и розовата панделка на главата била изцапана съ глина.

Но слугинята не искала и да слуша.

— Защо лъжите? Дайте тука глината! Дайте я тука!